

In Vinkega twijfelen ze er niet aan: die torenspits komt terug op het kerkje. Maar zover is het nog niet: eerst wachten de muren en ramen een renovatiebeurt.

Noem hem koddig, die toren van het kerkje van Vinkega.

Of op zijn zachtst gezegd uit verhouding.

Tot 1969 priemde een spitse constructie op het aan de Noordwolderweg gelegen godshuis fier de lucht in.

Totdat slopers er korte metten mee maakten.

De spits was vervallen en het onderhoud duur. De kerkgemeente wilde er vanaf.

Sindsdien moet het kerkje het doen met een stomp en laag zadeldakje.

„Onthoofd”, noemt Nico Hupples dat. Hij schudt staccato zijn hoofd.

„Een vre-se-lijk-ge-zicht.” Hupples is voorzitter van de stichting die de spits in oude luister wil terugbrengen. Dat gloriemoment moet het klapstuk worden van een grootscheepse renovatieklus, waarvoor Vinkega al jarenlang fondsen werft en zelf de mouwen opstroopt.

Hoognodig herstel

Immers, met steun van dorpingen lukte het de stichting jaren geleden om het uitstammende kerkje te verwerven. Belangrijkste doel: er het dorps ontmoetingscentrum van maken waaraan Vinkega - geen school, geen sportkantine, geen kroeg - zo'n behoefte heeft. Mede dankzij een financiële injectie van de provincie Fryslân gaat deze operatie binnenkort de volgende fase in: het bouwen van een keukentje in de consistorie, de restauratie van de karakteristieke, uit kalkzandsteen opgetrokken raampartijen en het opknappen van het metselwerk aan de buitenkant.

Hoezeer dat laatste nodig is, toont Hupples door zijn vinger tussen twee stenen te steken. Het eerste kootje verdwijnt tussen het metselwerk, waar weer en wind de voegen hebben weggevreten.

Nieuwe toren

Op meerdere plekken aan de gevel zijn minuscule ecosystemen ontstaan: plantjes en mossen hebben in de kerkmuren een vruchtbare voedingsbodem gevonden. Een enkele baksteen is zelfs pardoos naar beneden gevallen. Volgend jaar, zegt Hupples, dan moet de kerk klaar zijn voor plechtigheden, vergaderingen, yogalessen of concerten. „Daar hunker ik naar, het eerste concert dat hier weer plaatsvindt.” Hij slaakt een kreetje dat fijn door het godshuis galmt. „Luister. De akoestiek is hier geweldig.”

Dat zal dan waarschijnlijk nog met het geknotte torentje zijn. „Want voor een nieuwe toren hebben we meer geld nodig, ik schat ongeveer een ton.” Dat is veel geld, maar Hupples twijfelt er niet aan dat het dorp ook deze financiële drempel neemt.

„Weet je waarom? Omdat al het voorgaande ons ook is gelukt.”

LEEWARDER COURANT

'Onthoofde' kerk Vinkega moet zijn torenspits terug

© 19 juli • Wieberen Elverdink • Friesland

Nico Hupples wijst naar het zadeldak op de Vinkegaster kerktoren. Het dorp hoopt dat de scherpe spits spoedig weerkeert.
FOTO RENS HOOYENGA

Wieberen Elverdink
LC-journalist, historicus, AFOL en afgestudeerd dorpling.
Woordzoeker. Verhalenvinder. Liefst in Zuidoost-Friesland